

danske befolkning ikke vil have den forfatning, og så er den ikke længere.

Der, hvor vi så adskiller os fra hinanden, er, at vi oprigtig talt ikke rigtig kan se nogen mening med et folketingsvalg og egentlig ikke rigtig kan se, hvad man skulle kunne slutte ud af det. Enten vil et folketingsvalg med hensyn til regeringsdannelse føre til nogenlunde status quo, eller også vil det føre til en regering ledet af hr. Mogens Lykketoft, og hvilken forskel skulle det egentlig gøre i forhold til EU og forfatnings-spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvad vil vi anbefale i det valg, som vi synes ville være naturligt kom efter en folkeafstemning, hvor vælgerne havde sagt nej? Vi vil anbefale at stemme på Enhedslisten. Det tror jeg, jeg kan sige næsten uden nogen usikkerhed, og når man stemmer på Enhedslisten, så ved man også, hvad man får i forhold til EU. Man får en fuldstændig klar og markant EU-modstand, så det er man ikke i tvivl om.

Hvis Enhedslisten derfor ved et efterfølgende valg får 90 mandater eller mere, jamen så ved man, hvad resultatet af det bliver, det skal man ikke være i tvivl om. Der er selvfølgelig den risiko, at vi ikke helt når 90 mandater, at vi f.eks. skal samarbejde med SF eller andre mere pro EU-orienterede partier, og så er det klart, at hvad der så kommer ud af det, må vi jo se i den situation. Det kan jeg jo ikke forudse, det afhænger af, hvordan det Folketing bliver sammensat.

Det afgørende er bare, at vi mener, at når vi har fremført ideen om et folketingsvalg, så er det præcis for at undgå, at alle mulige går rundt og prøver at fortolke, hvad det her nej skal bruges til, og hvad det udtrykker. Det har vi jo oplevet før. Det oplevede vi jo efter afstemningen i 1992, hvor der var nogle, der fortolkede, at det her var noget med, at befolkningen vistnok ikke ville have mønten og vistnok ikke ville have et par andre ting. Så fik vi de fire forbehold, og så sendte man dem til afstemning, og de blev vedtaget med et ganske lille flertal. Man har ingen som helst anelse om, hvorvidt flertallet af de folk, der stemte nej, rent faktisk stemte nej, fordi de lige præcis ville have *de* fire forbehold. Det kan være, de stemte nej, fordi de ville have haft fire andre forbehold.

Det er hele det fifleri, vi tager afstand fra, og der mener vi, at det trods alt er bedre med en politisk diskussion, hvor man kan fremlægge

forskellige perspektiver på Europa i deres helhed. Jasiden kan fremlægge deres ligger på maven for EU, vi kan fremlægge vores modstand mod EU, folk kan tage stilling, Folketinget bliver sammensat. Derefter er der en politisk diskussion, og der kommer nogle forslag. Kræver de forslag suverænitetsafgivelse, eller er de omfattende i forhold til EU, så skal der gennemføres folkeafstemninger. Så enkelt er det.

Formanden:

Så er det hr. Henrik Vestergaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jamen jeg er sådan set ikke interesseret i at fortolke det nej, der findes inde i hovedet på de vælgere, der måtte vælge at sige det. Jeg er egentlig mere interesseret i at komme ind i hr. Søren Søndergaards hoved og tolke det nej, der kommer der.

Det er fuldstændig korrekt, som det blev sagt lidt tidligere, at man ønsker ikke samtidighed med folketingsvalg og med afstemning, men man ønsker det åbenbart som en konsekvens. Altså laver man for mig at se en uheldig sammenblanding.

Så bliver det heldigvis fulgt op med, at så skal man altså stemme på Enhedslisten, som i øvrigt mener, at vi skal rulle EU tilbage og træde ud. Jamen så er det nej, man kommer med til denne her forfatningstraktat, jo fuldstændig uigennemtænkt i forhold til, hvad der i øvrigt må stå i forfatningstraktaten. Det er jo blot Enhedslistens sædvanlige anti-EU-nej. Der er ikke forskel på det nej og det, der er kommet ved tidligere folkeafstemninger, for målet er jo, hvad enten man så vil bruge et folketingsvalg som mellemstation eller ej, at få stoppet Danmarks deltagelse i EU.

Der er ikke noget nyt nej fra Enhedslisten, der er bare et anti-EU-nej, og så fik vi da det klarlagt.

Formanden:

Så er det fru Charlotte Antonsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er jo nogle lidt florumvundne svar, vi får fra hr. Søndergaard. Men det, der står tilbage, så vidt jeg i hvert fald kan høre det, er, at Enhedslisten anbefaler et nej til traktaten. Så skal vi have